

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2010. évi október hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a csalás büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.119/2010/15. számú ítéletét megváltoztatja és a vádlott büntetését 4 (négy) év 2 (kettő) hó börtönre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, a vádlott és védője annak enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Hasonlóképpen fenntartotta fellebbezését a nyilvános ülésen a vádlott és védője.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - mindössze azzal egészítette ki, hogy a vádlott a Somogy Takarékszövetkezet Kaposvári Fiókjában *2009. április 3-án* nyitott bankszámlát.

Az ekként kiegészített és a jogorvoslati kérelmekkel sem támadott tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az igen részletes nyomozati eljárást követően a szükséges alapossággal folytatta le. Ennek során beszerezte és megvizsgálta a tényállás felderítéséhez szükséges bizonyítékokat, amelyeket a logika szabályainak megfelelően értékelve adott számot ténymegállapításairól. Így megalapozottan fogadta el a tényállás alapjául a vádlottnak a kihallgatott tanúk vallomásaival, valamint az okirati bizonyítékokkal összhangban álló beismerő vallomását.

A fentiek szerint kiegészített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményeinek minősítése is megfelelt az anyagi büntető jogszabályoknak. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a jogorvoslati kérelmek a bűnösség megállapítását, illetve a cselekmény minősítését sem érintették.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyesen tárta fel, azonban azok súlyát nem minden szempontból értékelte megfelelően.

A másodfokú bíróság egyetértett a fellebbviteli főügyészség indítványában szereplő megállapítással, mely szerint a büntetett előéleten túlmenően a vádlott terhére kellett figyelembe venni azt a körülményt is, hogy korábbi elítéléseire hasonló vagyon elleni bűncselekmények miatt került sor.

A vádlott javára értékelhető beismerő vallomással kapcsolatban pedig arra kíván utalni, hogy annak nyomatéka nem számottevő, hiszen a vádlott felelősségre vonására gyakorlatilag tettenérését követően került sor. Miután a kísérlet befejezett volt, ennek nyomatéka sem volt jelentős; nem a vádlott magatartásának, hanem a pénzintézeti dolgozók éberségének volt köszönhető a vagyon elleni bűncselekmény befejezésének elmaradása.

A fő- és mellékbüntetés kiszabásánál lényeges körülményként kellett értékelni, hogy a vádlottal szemben 1996. év óta a jelenlegi a nyolcadik büntetőeljárás. Korábban hét alkalommal volt elítélve, egy esetben próbára bocsátva, amelyet utóbb ugyancsak megszüntettek. A Pécsi Városi Bíróság az 5.B.1207/2008/7. számú ítéletével 2009-ben nevelő jellegű büntetésként próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést alkalmazott, ennek próbaidéje alatt valósította meg a most elbírált bűncselekményeit. Nem volt elhanyagolható körülmény a vádlott vagyon elleni bűncselekményének jellege; azt az előre kiterveltség, a szervezettség és a felvenni szándékozott összeg nagyságában kifejezésre jutó nagyfokú gátlástalanság jellemezte.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a Btk.85.§ (3) bekezdésében írt halmazati szabályokra figyelemmel a vádlottal szemben kettő évtől tizenegy évet el nem érő keretek között szabható ki a szabadságvesztés büntetés.

A helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés tartama alkalmatlan a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok elérésére. A másodfokú bíróság ezért a főbüntetés tartamát 4 év 2 hó börtönre, a mellékbüntetés tartamát 5 évre súlyosította.

A kifejtettekre figyelemmel a súlyosbítást célzó jogorvoslati kérelem alapos volt.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a büntetés kiszabását érintő részében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján továbbmenően beszámította az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A vádlott a Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2010. október 8.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.119/2010/15. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.146/2010/5. számú ítéletében írt változtatással a 2010. évi október hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke